

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1506-724

Chișinău

«16» decembrie 2013

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul articolului 73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1023 din 16 decembrie 2013).

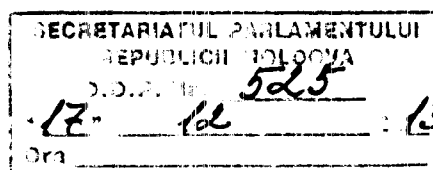
Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege este Ministerul Justiției.

Anexă:

- Hotărîrea Guvernului nr.1023 din 16 decembrie 2013 (*2 exemplare în limbile română și rusă*)
- Proiectul de lege nominalizat (*în limbile română și rusă*)
- Nota informativă
- Raportul de expertiză anticorupție.

Cu respect,

/ Secretar General al Guvernului Victor BODIU

Ex.: Ganaciu S.
tel.: 0 22 25 04 53

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 1023

din 16 decembrie 2013

Chișinău

Privind aprobarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministru

IURIE LEANCĂ

Contrasemnează:

/ Ministrul justiției

Oleg Efrim

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art. 195), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 64 se completează cu un nou alineat, (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazurile infracțiunilor prevăzute de art. 16 alin. (2) și (3) din prezentul cod condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul stabilirii ei. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.”.

2. Articolul 91:

la alineatul (1), sintagma „art. 253” se substituie cu sintagma „art. 234”;

la alineatul (3), textul „prounerii organului care exercită controlul asupra executării pedepsei” se substituie cu textul „demersului instituției care pune în executare pedeapsa, demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia în condițiile prevăzute de art. 266 și 267 ale Codului de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite”;

alineatul (5), în final se completează cu textul „, fără a se lua în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă”;

se completează cu alineatele (6¹) și (6²) cu următorul cuprins:

6¹) Liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen nu se aplică condamnatului care anterior a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen, cu excepția cazului în care aceasta a avut loc în timpul executării pedepsei condamnatului minor.

(6²) Liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen nu se aplică condamnatului, care în timpul detenției:

a) s-a automutilat;

b) a avut cazuri de tentativă de suicid;

c) a încălcat regimul de detenție și se află sub acțiunea sancțiunii disciplinare.

3. Articolul 92:

se completează cu un nou alineat, (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) La momentul examinării posibilității înlocuirii părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă, condamnatul trebuie să nu aibă încălcări de regim sau sancțiunile aplicate pentru aceste încălcări să fie stinse, să finalizeze primirea tratamentului de alcoolism sau narcomanie, toxicomanie, să participe la programe probaționale și să dispună de loc de trai sau domiciliu, de careva ocupație care să asigure un venit pentru garantarea unor condiții decente de trai, să prezinte garanții privind executarea pedepsei nou stabilite.”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Înlocuirea părții neexecutate a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă poate fi aplicată numai după ce condamnatul a executat efectiv cel puțin 1/3 din termenul de pedeapsă pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă.”.

Art. II. – Articolul 471 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr. 104–110, art. 447), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) și 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluționează de către judecătorul de instrucție, după caz, la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2) de către instanța de judecată se va efectua în condițiile prevăzute de articolele 266 și 267 din Codul de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 7)-9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul chestiunii prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 3) și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.”;

alineatul (2):

cifrele „1)-7)” se substituie cu cifrele „1), 2), 4)-7)”;

după prima propoziție se completează cu textul „Referitor la chestiunile prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1) și 2) condamnatul va înainta cererea în instanța de judecată, doar dacă a fost refuzat în condițiile alin. (3) art. 266 din Codul de executare.”.

Art. III. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443-XV din 24 decembrie 2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010,

nr. 214–220, art. 704), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Se completează cu articolele 167¹ și 167² cu următorul cuprins:

„Articolul 167¹. Interzicerea supunerii la tortură, tratamente cu cruzime, inumane sau degradante ori la alte rele tratamente

Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la tortură, tratamente cu cruzime, inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

Articolul 167². Interzicerea discriminării în executarea pedepselor

În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe criteriile prevăzute de articolul 3 al prezentului cod, precum și pe motiv de vîrstă, dizabilitate, boală cronică contagioasă și/sau necontagioasă, infecție HIV/SIDA.”.

2. La articolul 169 alineatul (1) litera e) se completează cu cuvintele „și asistenței medicale în conformitate cu legislația în vigoare”.

3. La articolul 174 alineatul (5), cuvintele „oficiile de executare” se substituie cu cuvintele „executorii judecătorești”.

4. Articolul 188:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Instanța de judecată transmite hotărîrea privind aplicarea pedepsei și dispoziția de executare organului abilitat cu dreptul de a dispune retragerea gradului militar sau special, a titlului special, a gradului de calificare (clasificare) sau a distincțiilor de stat în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sau își are domiciliul condamnatul.”;

alineatul (2) se exclude;

la alineatul (3), cuvintele „organul de probațiune trimite hotărîrea” se substituie cu cuvintele „instanța de judecată trimite hotărîrea și dispoziția de executare”;

la alineatul (4), cuvintele „împreună cu hotărîrea judecătorească, organului de probațiune” se substituie cu cuvintele „în termen de 5 zile instanței de judecată cu informarea despre executarea hotărîrii acesteia”;

alineatul (5) se exclude;

la alineatul (6), cuvintele „Organul de probațiune” se substituie cu textul „Organul abilitat cu dreptul de a dispune retragerea gradului militar sau special, a titlului special, a gradului de calificare (clasificare) sau a distincțiilor de stat”.

5. Articolul 190:

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte

în termen de 5 zile din momentul rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată la organul de probațiune în a căruia rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare.”;

alineatul (5), în final se completează cu textul „ , iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau de studii, la solicitarea sau acordul acestuia, pînă la 8 ore pe zi”.

6. Articolul 194 se completează cu un nou alineat, (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dacă persoana condamnată și/sau militarul condamnat la munca neremunerată în folosul comunității nu s-a prezentat pentru a fi luat la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut de către organul de probațiune sau, după caz, de către comandamentul militar, căutarea lui se dispune și se efectuează în condițiile prevăzute de art. 263 al prezentului cod.”.

7. Articolul 195 alineatul (1), în final se completează cu cuvintele „și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului.”.

8. Articolul 196:

alineatul (2) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„La stabilirea penitenciarului se va avea în vedere ca penitenciarul să fie situat, pe cît e posibil, mai aproape de localitatea de domiciliu sau reședință sau altă localitate solicitată în scris de condamnat.”.

se completează cu un nou alineat, (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care, condamnatul a solicitat stabilirea penitenciarului, altul decît cel situat, pe cît e posibil, mai aproape de localitatea de domiciliu sau reședință, se întocmește un proces-verbal, care se anexează la dosarul personal al condamnatului.”.

9. Articolul 198:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru executarea lucrărilor de deservire gospodărească în izolatoarele de urmărire penală vor fi lăsate, cu acordul lor scris și la decizia șefului izolatorului de urmărire penală, persoanele condamnate, cărora li s-a stabilit executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, iar în cazurile prevăzute de Statutul executării pedepsei de către condamnați, persoanele condamnate pentru prima dată la pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 7 ani, cărora li s-a stabilit executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis. Condamnații lăsați în izolatorul de urmărire penală execută pedeapsa în condițiile prevăzute pentru regimul comun, după caz, al penitenciarului de tip semiînchis sau închis.”.

la alineatul (2), cuvintele „sau de o altă persoană” se exclud, iar cuvîntul „încheierii” se substituie cu textul „mandatului de arest și/sau încheierii privind aplicarea sau, după caz, prelungirea măsurii preventive sub formă de arest a”.

10. Articolul 199 va avea următorul cuprins:

„Articolul 199. Transferarea și escortarea persoanelor condamnate

(1) Transferarea persoanelor condamnate dintr-un penitenciar în altul de același tip, ca urmare a schimbării regimului de deținere în penitenciare sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la demersul administrației penitenciarului sau, din oficiu, de către directorul general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

(2) La transferarea condamnatului se iau în considerare caracterizările personalității condamnatului cuprinse în dosarul personal, inclusiv privind participarea lui la programele de studii și socioeducative și se va avea în vedere ca acesta să fie situat, pe cât e posibil, mai aproape de localitatea de domiciliu sau altă localitate indicată de persoana condamnată.

(3) Transferarea temporară a persoanelor condamnate într-un penitenciar de un tip mai sever sau izolator de urmărire penală, în alte cazuri decât cele prevăzute de art. 198 alin. (2) al prezentului cod, dacă este necesară pentru participarea condamnatului în instanțele de judecată la examinarea plîngerilor depuse în baza art. 473 al Codului de procedură penală se dispune de directorul general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, în baza încheierii instanței de judecată, iar în cazul transferului ce se impune pentru efectuarea actelor procedurale cu privire la o infracțiune săvârșită de o altă persoană decât condamnatul acesta se dispune la citarea instanței de judecată sau organului de urmărire penală și doar cu acordul condamnatului exprimat în acest sens.

(4) Este interzisă transferarea pentru o perioadă mai mare de 5 zile a minorilor condamnați, în alte penitenciare decât cele pentru minori, în cazul în care în aceste penitenciare nu sînt amenajate sectoare distincte de detenție cu asigurarea condițiilor penitenciarului pentru minori. Aceste dispoziții nu se aplică în cazul transferului în spitalele-penitenciare.

(5) Trimiterea condamnaților la locul executării pedepsei și transferarea lor într-un alt penitenciar au loc sub escortă, cu respectarea regulilor de deținere separată a femeilor de bărbați, a minorilor de adulți, condamnaților la pedeapsa detențiunii pe viață de alte categorii de deținuți. Condamnații bolnavi de tuberculoză în formă activă sau care nu au urmat tratamentul complet al bolilor venerice ori cei care suferă de dereglări psihice, ce nu exclud răspunderea penală, vor fi escortați separat de condamnații sănătoși, iar după necesitate, conform raportului medicului, vor fi însoțiți de lucrători medicali.

(6) Transferarea și escortarea condamnaților se face din contul statului, în modul și în condițiile stabilite de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați, cu excepția cazului cînd transferul sau escortarea a fost condiționată de o faptă imputabilă condamnatului.

(7) Sumele stabilite și avansate de Departamentul Instituțiilor Penitenciare în condițiile în care transferul sau escortarea a fost condiționată de o faptă imputabilă condamnatului sau aceasta s-a efectuat pentru alte cazuri decât cele prevăzute de competențele sistemului penitenciar se încasează de la condamnat.

(8) La transferare, persoanele condamnate sînt însoțite de dosarele personale și de un bagaj de mîna cu strictul necesar de igienă personală,

documente și alte bunuri, greutatea cărora să nu depășească 20 kg, împrejurări în care sînt asigurate condiții adecvate de aerisire și iluminare în timpul transportării. Alte bunuri ce se aflau în posesia condamnaților vor rămîne în custodia locului de detenție și se ridică de o rudă sau altă persoană indicată de către condamnat ori de către condamnat după eliberarea sa din detenție.

(9) Decizia privind transferarea sa dintr-un penitenciar în altul de același tip, poate fi contestată de către condamnat în modul prevăzut în art.473 din Codul de procedură penală, cu excepția cazului în care transferul a fost dispus în condițiile art. 225 al prezentului cod.

(10) După transferare, condamnatului i se permite să comunice familiei, avocatului sau altei persoane locul unde este transferat. Comunicarea se face în scris sau telefonic, în mod gratuit și se consemnează într-un proces-verbal.”

11. Articolul 200 alineatul (4), în final se completează cu cuvintele „ și se consemnează într-un proces-verbal.”.

12.La articolul 201 alineatul (4), după cuvîntul „acordul” se completează cu cuvintele „scris al”.

13. Articolul 202:

alineatul unic devine alineatul (1);

se completează cu alineatele (2) și (3) cu următorul cuprins:

„(2) Departamentul Instituțiilor Penitenciare, în exercitarea atribuțiilor sale, poate crea și utiliza, în condițiile legii, aplicații informaționale automatizate de gestiune a datelor referitoare la evidența electronică a condamnaților, realizarea scopului pedepsei, precum și a datelor referitoare la activități conexe și auxiliare acesteia.

(3) Departamentul Instituțiilor Penitenciare adoptă măsurile tehnice și organizatorice necesare protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor private de libertate împotriva oricăror distrugereri, pierderi, modificări, dezvăluiri sau acces neautorizat.”.

14. Articolul 204:

alineatul (2) se exclude;

la alineatul (7), după cuvintele „administrația penitenciarului” se completează cu cuvintele „, imediat, dar nu mai tîrziu de 24 de ore,”.

15. La articolul 206, alineatul (3) se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„Măsurile respective vor fi menținute atîta timp cît o cere scopul acestora.”.

16. Articolul 208 se completează cu un nou alineat, (6), cu următorul cuprins:

„(6) Condamnatului i se interzice accesul la rețeaua Internet.”.

17. Articolul 210:

la alineatul (2) ultima propoziție va avea următorul cuprins:
„Administrația locului de deținere asigură expedierea sau transmiterea corespondenței destinatarului în decurs de 24 ore de la depunerea sau primirea ei.”;

se completează cu un nou alineat, (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau a altor obiecte a căror deținere, conform Statutului executării pedepsei de către condamnați, este interzisă, corespondența se deschide de către condamnat în prezența reprezentantului instituției penitenciare, fără a fi citite.”;

alineatul (3), în final se completează cu cuvintele „în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Condamnatul are dreptul la o convorbire telefonică săptămînal, cu o durată de 20 minute, cu soțul, cu o rudă sau cu o altă persoană, la alegerea lui.”.

18. Se completează cu un nou articol, 210¹, cu următorul cuprins:

„**Articolul 210¹.** Dreptul de petiționare și măsuri pentru asigurarea dreptului de petiționare

(1) Dreptul de petiționare a persoanelor condamnate este garantat.

(2) Modul de depunere a petițiilor de către condamnați și primirea condamnaților în audiență se efectuează în conformitate cu Statutul executării pedepsei de către condamnați.

(4) Condamnații formulează petițiile numai în nume propriu și în chestiuni ce îi vizează personal.

(4) Petițiile condamnaților adresate administrației penitenciarului se examinează în termenele prevăzute de Legea cu privire la petiționare. Examinarea petițiilor condamnaților minori se efectuează în mod preferențial.

(5) Dreptul la petiționare a condamnatului minor îl exercită însuși condamnatul minor, reprezentanții legali ai acestuia sau, în cazul lipsei acestora, organul de tutelă și curatelă din raza amplasării instituției penitenciare. Orice răspuns sau decizie luată în privința condamnatului minor ca rezultat al examinării petiției sale în mod obligatoriu urmează a fi comunicată și reprezentanților săi legali, iar în lipsa lor, autorității tutelare respective.

(6) La examinarea petițiilor condamnaților minori, audierea acestora, în caz de necesitate, motivarea și explicarea deciziei sau conținutul răspunsului se efectuează cu implicarea personalului specializat de educatori, psihologi sau asistenți sociali în raport cu nivelul de înțelegere al minorului, inclusiv cu explicarea modalității de contestare.

(7) Cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare a condamnaților minori sînt suportate, de regulă, de către ei personal. În cazul în care condamnații minori nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri și sesizări adresate autorităților publice,

organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor oficiale internaționale interguvernamentale sînt suportate de către administrația penitenciarului.”.

19. Articolul 211:

la alineatul (1), cuvintele „pachete cu provizii, colete și banderole în număr nelimitat” se substituie cu cuvintele „un pachet cu provizii, colet sau banderolă săptămînal”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Coletele, pachetele cu provizii și banderolele se supun controlului specific în prezența persoanelor care le-au adus și se transmit condamnatului contra semnătură.”;

se completează cu alineatele (2¹), (2²) și (2³) cu următorul cuprins:

„(2¹) Coletele primite de către condamnat prin intermediul serviciilor poștale, se deschid de către reprezentantul instituției penitenciare și se supun controlului specific în prezența condamnatului.

(2²) Primirea coletelor, pachetelor cu provizii și a banderolelor se efectuează în conformitate cu exigențele sanitar-igienice în vigoare. Recepționarea coletelor, pachetelor cu provizii și a banderolelor poate fi interzisă temporar, cînd acest lucru este necesar din cauza periclitării securității sau ordinii instituției.

(2³) Dacă la efectuarea controlului specific a coletelor, pachetelor cu provizii și a banderolelor vor apărea dubii sau incertitudini, referitoare la încălcarea normelor sanitar-igienice, se va solicita examinarea conținutului coletelor, pachetelor cu provizii și a banderolelor și de către personalul medical. În cazul în care, se confirmă încălcarea normelor sanitar-igienice a bunurilor din conținutul coletelor, pachetelor cu provizii și a banderolelor, acestea vor fi ridicate și distruse în prezența reprezentantului instituției penitenciare, personalului medical și a condamnatului.”.

20. Articolul 213:

alineatele (2), (3) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Întrevederile de scurtă durată cu soțul, rudele pînă la gradul al IV-lea inclusiv, iar în cazurile prevăzute de Statutul executării pedepsei de către condamnați, cu aprobarea scrisă a șefului instituției penitenciare, cu o altă persoană indicată de condamnat, se acordă pe o durată de 1-4 ore. Aceste întrevederi se desfășoară în spații special amenajate, sub supravegherea vizuală sau prin intermediul sistemelor video de către reprezentanții administrației instituției penitenciare.

(3) Întrevederile de lungă durată cu soțul, părinții, copiii, înfietorii, copiii înfiați, frații și surorile, bunicii și nepoții lor, iar în cazurile prevăzute de Statutul executării pedepsei de către condamnați, cu aprobarea scrisă a șefului instituției penitenciare, cu o altă persoană indicată de condamnat, se acordă pe o durată de la 12 ore la 3 zile. Condamnatul achită cheltuielile suportate de către instituția penitenciară în legătură cu întrevederea de lungă durată.

(4) Condamnatul are dreptul la o întrevedere de scurtă durată pe lună și la o întrevedere de lungă durată pe trimestru. Întrevederi de lungă durată nu se acordă condamnatului:

- a) în privința cărui a fost suspendat dreptul la întrevederi de lungă durată;
- b) care a fost transferat în regim inițial în calitate de sancțiune disciplinară;
- c) la detențiune pe viață aflat în regim inițial.”.

se completează cu un nou alineat, (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Șeful penitenciarului aprobă întrevederi între persoane condamnate, în condițiile stabilite de prezentul articol, în cazul în care condamnații se află în aceeași instituție penitenciară și dacă între ei există o relație de căsătorie, dovedită prin copie a certificatului de căsătorie.”;

la alineatul (5), cuvintele „cu persoanele care au dreptul de a acorda asistență juridică, cu mediatorul” se substituie cu cuvintele „cu mediatorul în procesul de mediere în cauzele penale”;

la alineatul (6), cuvintele „Condamnatului bolnav de tuberculoză în formă activă nu i se” se substituie cu cuvintele „Condamnatului bolnav de tuberculoză în formă contagioasă sau cu boli somatice internați în spitalul penitenciarului nu i se”.

21. La articolul 215, după cuvântul „minor,” se completează cu cuvintele „femeilor gravide și mamelor care au cu ele copii, precum și condamnatului bolnav de tuberculoză”.

22. Articolul 216:

la alineatul (1), după cuvântul „pozitiv” se completează cu cuvintele „și conform recomandărilor psihologului poate beneficia de acest drept”;

se completează cu un nou alineat, (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Condamnații indicați la alineatul (1), care au executat cel puțin 2/3 din termenul pedepsei, pot beneficia de dreptul de a se deplasa fără escortă sau însoțire în instituțiile de învățământ superior sau mediu de specialitate, pentru participare la sesiune.”;

la alineatul (3), cuvintele „condamnatului care se află în penitenciarul respectiv mai puțin de 6 luni,” se exclud.

23. Articolul 217:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Condamnatul, care execută pedeapsa închisorii în regim comun sau de resocializare sau care este lăsat să efectueze lucrări de deservire gospodărească în izolatorul de urmărire penală, dacă este caracterizat pozitiv și conform recomandărilor psihologului beneficiază de acest drept. Cu aprobarea scrisă a șefului instituției penitenciare îi poate fi acordată, în decursul anului, cel puțin o deplasare de scurtă durată de până la 5 zile, în afară penitenciarului, pentru vizitarea familiei, rudelor, tutorelui sau curatorului, după caz”;

alineatul (4) se exclude;

la alineatul (10), cuvântul „activă” se substituie cu cuvântul „contagioasă”.

24. La articolul 218, în denumire și în textul articolului, cuvintele „serviciul de probațiune penitenciară și”, se exclud.

25. Articolul 219:

la alineatul (2), prima propoziție se completează cu cuvintele „, iar în privința condamnaților la detențiune pe viață: inițial, comun și înlesnit.”

alineatele (5), (6) și (7) se exclud.

26. Articolul 221 se completează cu un nou alineat, (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În scopul asigurării ordinii și siguranței interioare, prevenirii și curmării încălcărilor de regim în instituțiile penitenciare pot fi instalate sisteme de bruiaj și alte mijloace de detectare a obiectelor și substanțelor interzise pentru deținere în penitenciare, în condițiile legii.”

27. Se completează cu articolele 221¹ și 221² cu următorul cuprins:

„Articolul 221¹. Percheziția condamnaților

(1) Pentru prevenirea unor evenimente deosebite, a situațiilor de risc, precum și pentru ridicarea obiectelor interzise, persoanele condamnate sînt supuse percheziției.

(2) Percheziția este acțiunea prin care se realizează un control amănunțit asupra persoanelor condamnate, echipamentului, bagajelor, camerelor de deținere și tuturor locurilor unde condamnații au acces.

(3) În timpul perchezițiilor condamnatul este obligat să predea benevol obiectele, substanțele interzise, să se dezbrace, să scoată conținutul din genți, sacoșe, rucsacuri, saci și alte lucruri pe care le au asupra lor și să le prezinte persoanelor care efectuează percheziția.

(4) Percheziția corporală se efectuează de către persoane de același sex cu condamnații percheziționați și în condiții care să nu lezeze demnitatea persoanelor condamnate.

(5) În cadrul percheziției corporale amănunțite asupra persoanei condamnate se interzice urmărirea descoperirii obiectelor interzise prin efectuarea de exerciții fizice. Percheziția corporală amănunțită se desfășoară cu respectarea dreptului persoanei percheziționate la viața intimă.

(6) Perchezițiile asupra cavitaților corporale ale persoanelor private de libertate pot fi realizate numai de către personalul medical.

(7) Percheziționarea bagajelor și a bunurilor personale se face în prezența persoanei în cauză sau a altui condamnat, atunci cînd aceasta nu este prezentă.

(8) Obiectele interzise și sumele de bani care nu au dreptul de a avea asupra lor, găsite asupra condamnaților la efectuarea percheziției, se confiscă. Bunurile confiscate se valorifică sau se distrug potrivit legii, iar sumele de bani se fac venit la bugetul de stat. Procedura de valorificare și de distrugere a bunurilor confiscate se stabilește prin Statutul de executare a pedepsei de către condamnat.

(9) Felurile, modalitățile de efectuare, asigurarea tehnico-materială necesară efectuării percheziției, precum și documentele ce se întocmesc cu acest prilej se stabilesc prin Regulamentul, aprobat prin ordinul ministrului justiției și prevăzut la art. 223¹ alin. (2) din prezentul cod.

Articol 221². Controlul de specialitate la intrare în locul de deținere

(1) Persoanele și bagajele aflate asupra acestora, precum și mijloacele de transport care au acces în penitenciar sînt supuse controlului de specialitate.

(2) Administrația instituțiilor are dreptul să efectueze controlul de specialitate a persoanelor care intră sau ies din penitenciar și obiectele de producere, cu excepția persoanelor menționate la alin. (1) art.181 și din prezentul cod, cărora li se propune să depună spre păstrare bunurile interzise în penitenciar aflate asupra lor.

(3) Controlul de specialitate cuprinde toate activitățile desfășurate de personalul penitenciarului pentru stabilirea calității persoanelor care au acces în locurile de deținere, precum și pentru depistarea, ridicarea bunurilor și obiectelor interzise care se află în posesia, folosința sau păstrarea condamnaților, și se realizează prin observare, palpate, control corporal sau utilizarea unor echipamente tehnice de detectare.

(4) Înainte de efectuarea controlului, persoanele vizitatoare sînt informate, prin afișare în locuri accesibile acestora, cu privire la bunurile și obiectele a căror păstrare în instituția penitenciară este interzisă și despre obligația de a le depune la postul de control.

(5) Bunurile și obiectele interzise, nedeclarate și descoperite cu prilejul controlului de specialitate asupra persoanelor vizitatoare, se ridică și se sigilează, întocmindu-se un proces-verbal în acest sens, fiind anunțate de îndată organele competente.”.

28. La articolul 222, în denumire și în textul articolelor, cuvîntul „operativă” se substituie cu cuvîntul „specială”;

29. Articolul 223

se completează cu alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

„(3) În cazul acțiunilor speciale, temeinic justificate, desfășurate în instituțiile penitenciare, în legătură cu interesele operative și/sau de siguranță, identitatea persoanelor antrenate poate fi ascunsă, fapt care se consemnează în Registrul privind efectuarea acțiunilor speciale. În acest caz, pe uniformă este evidențiat un număr care să permită identificarea colaboratorului.

(4) În cazul aplicării față de condamnați a forței fizice, mijloacelor speciale și/sau a armei de foc condamnatul va fi supus, obligatoriu, examinării medicale, cu întocmirea actelor corespunzătoare.”.

30. Se completează cu un nou articol, 223¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 223¹. Siguranța penitenciarelor

(1) Siguranța penitenciarelor se referă la totalitatea activităților desfășurate de administrația penitenciarului în scopul impunerii unor restricții în ceea ce privește libertatea de mișcare a condamnaților, astfel încât să fie împiedicată sustragerea lor de la executarea pedepselor, precum și pentru protejarea vieții, integrității corporale și sănătății acestora, a personalului locului de deținere și a oricăror altor persoane.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor se stabilesc prin Regulamentul aprobat prin ordinul ministrului justiției.”

31. Articolul 225 va avea următorul cuprins:

„Articolul 225. Cazarea persoanelor condamnate

(1) Reamenajarea spațiilor de deținere existente și construirea spațiilor de deținere noi se face cu respectarea prevederilor legislației naționale și a standardelor internaționale în domeniu.

(2) Persoanele condamnate sînt cazate individual sau în comun.

(3) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate dispun de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial corespunzător.

(4) Norma de spațiu locativ stabilit pentru un condamnat nu poate fi mai mică de 4 m².

(5) Condițiile de cazare în penitenciare-spital trebuie să respecte normele sanitare stabilite de Ministerul Sănătății.

(6) În cazul în care capacitatea legală de cazare a penitenciarului este depășită, șeful instituției are obligația de a informa directorul general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare în vederea transferării persoanelor condamnate în alte penitenciare. Directorul general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare stabilește dacă transferul se impune, cu precizarea penitenciarelor în care se transferă persoanele condamnate cu respectarea cerințelor prevăzute de prezentul cod.”

32. La articolul 227 alineatul (2), după cuvîntul „anotimp” se completează cu cuvintele „și nici mijloace financiare suficiente”.

33. La articolul 228 alineatul (1), propoziția a doua va avea următorul cuprins:

„Administrația instituției penitenciare asigură condiții adecvate pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei potrivit normelor de igienă a alimentației, în funcție de vîrstă, starea de sănătate, natura muncii prestate, cu respectarea convingerilor religioase asumate de către persoana condamnată printr-o declarație pe proprie răspundere. Condamnaților, după consultarea specialiștilor în nutriție, li se asigură de 3 ori pe zi hrană caldă, cu respectarea normelor minime, din contul mijloacelor bugetului de stat, stabilite de Guvern.”

34. Articolul 229:

alineatul (1) se completează cu următorul text „În caz de refuz de a prezenta o declarație, acest fapt se consemnează într-un proces-verbal.”;

la alineatul (2), după cuvântul „Declarațiile” se completează cu cuvintele „și procesul-verbal”.

35. Articolul 230:

alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Condamnații beneficiază, în mod gratuit, de asistență medicală și de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală, în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Acordarea asistenței medicale gratuite se efectuează în unitatea medicală a instituției penitenciare după înscrierea prealabilă și conform unui grafic aprobat de șeful penitenciarului, cu excepția cazurilor de urgență.”

36. La articolul 231 alineatul (3), după cuvântul „neîntârziat” se completează cu cuvintele „sau fixat în fișa medicală a condamnatului de către medicul penitenciarului”, iar în final se completează cu cuvintele „de regulă, din raza amplasării penitenciarului”.

37. Articolul 232:

alineatul (1) va avea cu următorul cuprins:

„(1) Examenul medical al condamnatului se efectuează la primirea în penitenciar și, în timpul executării pedepsei, la solicitare și în mod periodic, însă nu mai rar de o dată la 6 luni, precum și la eliberarea din locurile de detenție. Examenul medical se efectuează în condiții de confidențialitate și intimitate, cu excepția cazurilor în care medicul, pentru motive de siguranță și securitate, solicită prezența altor reprezentanți ai administrației penitenciarului, fapt care va fi consemnat în modul corespunzător.”;

la alineatul (2), după cuvintele „La sosirea în penitenciar,” se completează cu cuvintele „persoana condamnată în termen de pînă la 24 de ore este examinată în vederea constatării existenței leziunilor corporale sau altor urme de violență,”

la alineatul (3), prima propoziție va avea următorul cuprins:

„În cazul în care se constată urme de violență, tratamente cu cruzime, inumane sau degradante ori la alte rele tratamente, sau persoana condamnată acuză violență, medicul care efectuează examenul medical are obligația de a consemna în fișa medicală cele constatate și declarațiile persoanei condamnate în legătură cu acestea sau cu orice altă agresiune și de a anunța imediat șeful instituției penitenciare, care sesizează procurorul în termen de 24 de ore.”;

la alineatul (4), după cuvântul „psihiatrică” se completează cu cuvântul „, ginecologică”;

la alineatul (6), cuvintele „poate fi” se substituie cu cuvântul „este”.

38. La articolul 234 alineatul (3), cuvintele „poate fi antrenat la” se substituie cu cuvintele „este obligat să execute”;

39. Articolul 235 se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Condamnatul poate fi eliberat de la muncă, în cazul dacă acesta nu îndeplinește volumul de muncă încredințat, a încălcat disciplina de muncă sau dacă se constată că munca prezintă pericol pentru condamnat ori periclitează securitatea și ordinea interioară a penitenciarului. Încadrarea în muncă și eliberarea de la muncă a condamnatului se efectuează în condițiile prezentului cod și Statutului executării pedepsei de către condamnați.”.

40. La articolul 236 alineatul (5), sintagma „cu excepția prevăzută în art.232 alin. (6)” se substituie cu sintagma „cu excepțiile prevăzute în art. 232 alin. (6) și art. 236¹ alin. (1)”.

41. Se completează cu un nou articol, 236¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 236¹. Recuperarea pagubelor

(1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate răspund pentru prejudiciile cauzate din vina lor la locul de detenție sau la locul de muncă din penitenciar, precum și pentru cheltuielile aferente suportate de instituțiile penitenciare în legătură cu acordarea asistenței medicale ca urmare a automutilării sau în caz de simulare conștientă a bolilor, stabilită și confirmată de instituțiile medico-sanitare publice ale Ministerului Sănătății.

(2) Prejudiciul cauzat la locul de detenție se recuperează în baza ordinului de imputare emis de către șeful penitenciarului.

(3) Împotriva ordinului de imputare persoana condamnată poate face contestație în termen de 30 de zile de la data primirii sau de la data când a luat cunoștință de acesta, la judecătoria în circumscripția căreia este situat penitenciarul.

(4) Sumele încasate în restituirea pagubelor se virează în bugetul penitenciarului și se utilizează în scopul recuperării bunului deteriorat și cheltuielilor suportate.”.

42. Articolul 238 se completează cu un nou alineat, (3), cu următorul cuprins:

„(3) Compensarea privilegiată a zilelor de muncă nu se aplică în cazul condamnaților la detențiune pe viață.”.

43. Articolul 240:

se completează cu alineatele (5¹) și (7) cu următorul cuprins:

„(5¹) Condamnaților la detențiune pe viață care nu sînt antrenați în învățămîntul secundar general le sînt create condiții pentru autoinstruire, care nu contravin ordinii și condițiilor executării pedepsei.”;

„(7) Obținerea și finanțarea de către condamnați a învățămîntului general secundar se ia considerare la stabilirea nivelului de corijare.”.

44. Articolul 241 se completează cu un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:

„(4) Condamnații la detențiune pe viață, care nu au dorit să obțină studii generale secundare obțin instruirea profesională nemijlocit la locurile de muncă unde aceștia pot fi antrenați.”.

45. Articolul 242 va avea următorul cuprins:

„Articolul 242. Educația condamnaților

(1) În instituțiile penitenciare munca educativă cu condamnații este direcționată spre familiarizarea lor cu valorile social-umane, respectarea legii, dezvoltarea deprinderilor social-utile, ridicarea conștiinței și nivelului lor cultural.

(2) Pentru realizarea procesului de educație și tratament aplicat condamnaților, administrația penitenciarului:

a) aplică programe de formare ce vizează dezvoltarea personalității condamnatului, formarea deprinderilor și oferirea cunoștințelor ce îi va permite să se reintegreze în societate;

b) implementează programe psihosociale care vor condiționa schimbarea comportamentală pentru îmbunătățirea capacităților condamnaților și abordarea problemelor specifice care ar fi putut să influențeze comportamentul delinvent;

c) desfășoară activități culturale și sportive pentru întărirea comportamentului prosocial;

d) acordă asistență psihologică în scopul reabilitării psihosociale și reintegrării în societate a condamnaților;

e) acordă asistență socială condamnaților în rezolvarea problemelor legate de situația lor socială sau viața personală;

f) asigură desfășurarea activităților cu caracter religios;

g) desfășoară și alte activități necesare în scopul reintegrării sociale a condamnaților.

(3) Procesul educațional al condamnaților se desfășoară ținându-se cont de particularitățile individuale ale persoanei condamnatului, în urma evaluării complexe și prognozării comportamentului, utilizându-se forme individuale sau în grup în baza metodelor psihopedagogice.

(4) Procesul de educație se efectuează diferențiat, întocmindu-se un plan individualizat de intervenție educativă.

(5) Pentru organizarea muncii educative cu condamnații, administrația penitenciarului, cu concursul autorităților publice și asociațiilor obștești interesate, creează baza tehnico-materială respectivă.

46. Denumirea secțiunii a 5-a a capitolului XXII va avea următorul cuprins:

**„Secțiunea a 5-a
Obligațiile specifice și interdicțiile condamnaților. Măsurile de
stimulare și sancțiunile disciplinare aplicate condamnaților”.**

47. Se completează cu articolele 242¹ și 242² cu următorul cuprins:

„Articolul 242¹. Obligațiile specifice ale condamnaților

Condamnatul este obligat:

1) să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar;

2) să se supună percheziției la intrare/ieșire din penitenciar, precum și pe parcursul detenției, ori de câte ori este necesar;

3) să respecte regulile stabilite de administrația penitenciarului pe perioada cât au permisiunea la deplasare fără escortă sau însoțire în afara penitenciarului sau în cazul deplasării de scurtă durată în afara penitenciarului;

4) să se abțină de la acțiuni sau activități care ar crea dificultăți la îndeplinirea obligațiilor de serviciu ale personalului penitenciar sau altor persoane;

5) să respecte regulile sanitaro-igienice, regulile de igienă individuală și colectivă în camera de deținere și în alte spații comune sau unde prestează munca, precum și indicațiile medicului;

6) să efectueze examinarea medicală în scopul depistării maladiilor infecțioase și a tuberculozei, precum și prescripțiile medicului pentru tratamentul acestor maladii, iar la solicitarea personalului penitenciar – pentru depistarea faptelor de întrebuințare a băuturilor alcoolice, substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și substanțelor toxice;

7) să întretină în mod corespunzător bunurile puse la dispoziție de administrația penitenciarului și bunurile din dotarea unităților unde prestează munca;

8) să respecte programul zilnic;

9) să respecte repartizarea pe camerele de deținere și să nu schimbe fără permisiunea administrației locurile de dormit;

10) să manifeste o atitudine cuviincioasă față de orice persoană cu care intră în contact;

11) să aibă o ținută decentă, curată și îngrijită;

12) să mențină permanent curățenia în încăperile de detenție și de serviciu, la locurile de muncă, după deșteptare să-și aranjeze paturile conform modelului stabilit și să facă pe rînd curățenie în celule;

13) să îndeplinească în bune condiții activitățile la care participă;

14) să declare, conform realității, nivelul de instruire școlară sau pregătire profesională;

15) să respecte orice altă obligație care rezultă din prezentul cod, din Statutul executării pedepsei de către condamnați, din alte acte normative,

ordinele emise în temeiul prezentului cod și din regulamentul de ordine interioară al penitenciarului.

Articolul 242². Interdicțiile condamnaților

Condamnaților le este interzis:

1) aplicarea sau încercarea de aplicare de acte de violență asupra personalului, persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, asupra celorlalte persoane condamnate, precum și asupra oricăror alte persoane;

2) organizarea, sprijinirea, îndemnarea sau participarea la revolte, răzvrățiri, acte de nesupunere pasive sau active, alte acțiuni violente sau acte de nesupunere, în grup, de natură să pericliteze ordinea, disciplina și siguranța penitenciarului;

3) inițierea sau participarea la acte de sustragere de la executarea pedepselor privative de libertate;

4) introducerea în penitenciar a orice act de circulație sau consum de substanțe narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, precursorilor, precum și a băuturilor alcoolice ori substanțelor toxice sau ingerarea de medicamente fără prescripție medicală, de natură să creeze tulburări de comportament;

5) introducerea în penitenciar, procurarea, confecționarea, deținerea, schimbul, primirea, utilizarea sau transmiterea de arme, materiale explozive, obiecte și substanțe care pun în pericol siguranța penitenciarului, misiunilor sau a persoanelor, bani, medicamente, telefoane mobile, accesorii, piese și părți componente ale telefoanelor mobile, bunuri sau alte valori, bunuri sau obiecte a căror deținere, conform Statutului executării pedepsei de către condamnați, este interzisă;

6) abonarea, primirea, procurarea, introducerea în penitenciar, păstrarea sau răspândirea de ediții, vizionarea de emisiuni televizate și filme, audierea programelor radio care propagă războiul, intoleranța etnică, națională, rasială sau religioasă, cultul violenței și cruzimii, precum și cu caracter pornografic;

7) sustragerea în orice mod de la executarea unei sancțiuni disciplinare;

8) automutilarea în orice mod și prin orice mijloace ori simularea conștientă a bolilor, care a fost stabilită și confirmată de instituțiile medico-sanitare publice ale Ministerului Sănătății;

9) instigarea altor persoane condamnate la săvârșirea de abateri disciplinare;

10) stabilirea de relații cu persoane condamnate sau persoane din interiorul ori exteriorul penitenciarului, cu scopul de a împiedica îndeplinirea justiției sau aplicarea normelor regimului de executare a pedepselor privative de libertate;

11) sustragerea sau deteriorarea unor bunuri sau valori de la locul de muncă ori cele ce aparțin penitenciarului, personalului, persoanelor care execută activități în penitenciar sau se află în vizită, precum și a bunurilor ce aparțin altor persoane, inclusiv celor condamnate;

12) prezența în zone interzise sau la ore nepermise în anumite spații din penitenciar, stabilite prin regulamentul de ordine interioară, încălcarea liniei de pază a obiectelor penitenciarului, precum și nerespectarea orei de revenire în penitenciar;

13) substituirea identității unei alte persoane;

14) tulburarea sau împiedicarea în orice mod, cu intenție, a desfășurării programelor și activităților care se desfășoară în penitenciar;

15) oferirea sau darea de bani, bunuri ori alte foloase personalului penitenciarului;

16) obținerea sau încercarea de obținere, prin violență, constrângere, promisiuni, servicii, cadouri sau alte mijloace, de avantaje morale ori materiale de la personal, de la persoanele care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită ori de la celelalte persoane condamnate, precum și de la oricare altă persoană;

17) impunerea și folosirea deținuților pentru servicii personale;

18) stabilirea contactelor cu deținuții din alte celule în timpul aflării în carantină, regimul inițial de detenție, izolatorul disciplinar, al deplasării, escortării, însoțirii, la plimbare sau în alte condiții nepermise;

19) comunicarea cu exteriorul penitenciarului, în alte condiții și prin alte metode decât cele stabilite prin reglementările în vigoare;

20) amenințarea personalului, a persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, a celorlalte persoane condamnate, precum și a oricăror alte persoane;

21) nerespectarea și tulburarea orarului zilnic sau a liniștii, inclusiv după ora stingerii pînă la deșteptare;

22) exprimarea, în public, prin gesturi sau acte obscene ori care atrag dezaprobarea publică, folosirea cuvintelor argotice, obscenităților, înjurăturilor, atribuirea și însușirea porecelor, insultarea sau săvîrșirea altor acțiuni care jignesc demnitatea personalului penitenciar, condamnaților și altor persoane;

23) împiedicarea sau încercarea împiedicării aflării adevărului în cazul incidentelor care au avut loc în penitenciar;

24) organizarea grevelor, demonstrațiilor, altor acțiuni de masă fără permisiunea administrației penitenciare;

25) utilizarea în mod necorespunzător sau în alte scopuri a bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului, precum și folosirea utilajului pentru ascuțire, instrumentelor, energiei electrice, mecanismelor și altor materiale în alte scopuri decât cele de producere;

26) desfășurarea de acțiuni care urmăresc aducerea de prejudicii administrației penitenciarului sau altor persoane;

27) practicarea jocurilor de cărți și a altor jocuri de noroc;

28) tatuarea lor și a altor persoane;

29) fumatul în alte locuri decât cele permise;

30) părăsirea fără permisiunea administrației a locurilor de muncă, sectorului de detenție sau altor încăperi în care au loc acțiuni în masă;

31) conectarea, fără autorizația administrației, la rețelele electrice sau modificarea lor, intervenția în funcționarea sistemului de încălzire și de aprovizionare cu apă, folosirea aparatelor electrice de încălzire a apei cu puterea mai mare de 250W, precum și a aparatelor de încălzit de confecționare manuală;

32) folosirea tehnicii audio sau video în celule, în celulele vagonului sau automobilului special, precum și păstrarea și folosirea lor la sectoarele de producere fără autorizația administrației penitenciarului;

33) orice manifestare cu caracter discriminatoriu, care aduce atingere demnității umane prin deosebirea, excluderea, restricția sau preferința pe bază de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vîrstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrîngerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor fundamentale;

34) desfășurarea de orice alte acțiuni care rezultă din prezentul cod, din Statutul executării pedepsei de către condamnați, din alte acte normative, ordinele emise în temeiul prezentului cod și din regulamentul de ordine interioară al penitenciarului.”.

48. La articolul 243, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Condamnatului care are o conduită regulamentară, care participă și dă dovadă de stăruință în muncă sau este implicat în activități educative, culturale, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și formării profesionale, îi pot fi acordate următoarele măsuri de stimulare:

- a) ridicarea înaintea termen a sancțiunii disciplinare;
- b) mențiune;
- c) permisiunea de a avea convorbiri telefonice suplimentare cu o durată de pînă la 20 de minute;
- d) suplimentarea dreptului de a primi colete, pachete cu provizii și banderole;
- e) suplimentarea dreptului la întrevederi de scurtă și de lungă durată.”.

49. Articolul 244:

la alineatul (2), propoziția a doua se exclude;

la alineatul (5), după cuvîntul „termen” se completează cu cuvîntul „cîte”, iar în final se completează cu cuvintele „, în ordinea cronologică aplicării lor”;

alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Ridicarea unei sancțiuni disciplinare, în calitate de măsură de stimulare se acordă condamnaților care întrunesc cerințele art. 243 alin. (1) din prezentul cod”;

se completează cu alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins:

„(7) Persoanele private de libertate sancționate disciplinar nu pot beneficia de o altă măsură de stimulare înaintea ridicării sancțiunii disciplinare.

(8) Directorul general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare poate dispune, în situații temeinic justificate, anularea stimulărilor acordate de către șefii instituțiilor penitenciare.”.

50. Articolul 245 va avea următorul cuprins:

„Articolul 245. Abateri disciplinare

(1) Constituie abateri disciplinare foarte grave încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 242¹ pct. 1) – 4) și art. 242² pct. 1) – 20) din prezentul cod, determinarea cu intenție a altei persoane condamnate să săvârșească una dintre faptele prevăzute la art. 242² pct. 1) – 20) din prezentul cod, precum și încălcarea altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri foarte grave în alte acte normative.

(2) Constituie abateri disciplinare grave încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 242¹ pct. 5) – 9) și art. 242² pct. 21) – 27), determinarea cu intenție a altei persoane condamnate să săvârșească una dintre faptele prevăzute la art. 242² pct. 21) – 27) din prezentul cod, precum și încălcarea altor obligații și interdicții prevăzute ca abateri grave în alte acte normative.

(3) Constituie abateri disciplinare ușoare încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 242¹ pct. 10) – 14) și art. 242² pct. 28) – 33) din prezentul cod, determinarea cu intenție a altei persoane condamnate să săvârșească una dintre faptele prevăzute la art. 242² pct. 28) – 34) din prezentul cod, precum și a celor prevăzute ca abateri ușoare în alte acte normative.

(4) Răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a persoanelor condamnate.

(5) Pentru faptele care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul administrației penitenciarului are obligația de a sesiza procurorul. În acest caz, poate fi aplicată, în mod provizoriu, una din sancțiunile prevăzute în art. 246 din prezentul cod.”.

51. Articolul 246 va avea următorul cuprins:

„Articolul 246. Sancțiunile disciplinare aplicate condamnaților

(1) În modul stabilit de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați, condamnatului îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare:

a) avertismentul;

b) suspendarea dreptului la colete, pachete cu provizii și banderole, cu excepția bunurilor necesare pentru igiena individuală și asistență medicală, pe o perioadă de cel mult 2 luni;

c) suspendarea dreptului la întrevederi de scurtă și lungă durată, pe o perioadă de cel mult 3 luni;

d) interdicția de a locui în afara teritoriului penitenciarului, în cazul condamnatului care beneficiază de dreptul de a se deplasa fără escortă sau însoțire;

e) izolarea disciplinară:

- condamnatului deținut în penitenciarul de tip deschis sau semiînchis – pe un termen de cel mult 15 zile;

- condamnatului deținut în penitenciarul de tip închis – pe un termen de cel mult 20 de zile;

- femeii condamnate – pe un termen de cel mult 7 zile;

- minorului condamnat – pe un termen de cel mult 3 zile;

f) transferarea condamnatului din regimul de resocializare, iar în cazul condamnatului la detențiune pe viață din regimul înlesnit în regimul comun de deținere;

g) transferul condamnatului în regim inițial”.

(2) Aplicarea sancțiunilor disciplinare persoanelor condamnate nu poate îngreuna dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la vot, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, îmbrăcăminte și condiții minime de cazare, dreptul la plimbarea zilnică și dreptul la odihnă.

(3) Sancțiunile prevăzute în alin. (1) lit. b) și e) din prezentul articol nu se aplică femeilor gravide sau celor care îngrijesc copiii în vârstă de pînă la 3 ani, iar în cazul minorilor termenele maxime stabilite pentru sancțiunile prevăzute în alin. (1) lit. b) și c) se reduc pînă la o lună și, respectiv, pînă la două luni.

(4) Sancțiunile cu caracter colectiv și sancțiunile corporale sînt interzise. Mijloacele de imobilizare din dotare, precum și orice mijloc degradant sau umilitor nu pot fi folosite ca sancțiuni disciplinare.

(5) În cazul în care condamnatul a comis pentru prima dată o abatere disciplinară ușoară, șeful penitenciarului, în scopuri de profilaxie, va efectua o convorbire educativă.

52. Se completează cu articolul 246¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 246¹. Individualizarea răspunderii disciplinare

(1) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține cont de caracterul, gravitatea și motivul abaterii disciplinare, de persoana condamnatului, comportamentul lui înainte și după săvîrșirea abaterii disciplinare și atitudinea în timpul procedurii disciplinare, de influența sancțiunii disciplinare aplicate asupra corectării și reeducării condamnatului, în scopul respectării regulilor stabilite la executarea pedepsei și în vederea asigurării securității colective și individuale.

(2) O sancțiune disciplinară mai aspră, din cele alternative prevăzute pentru săvîrșirea abaterii disciplinare, se stabilește în cazul în care sancțiunea mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului sancțiunii disciplinare.

(3) Sancțiunile disciplinare se aplică pentru săvîrșirea uneia dintre abaterile disciplinare prevăzute la art. 245 din prezentul cod, după cum urmează:

a) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. a), se aplică condamnatului care săvîrșește pentru prima dată una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (3) din prezentul cod;

b) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. b), se aplică condamnatului care săvîrșește pentru prima dată una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin.

(2) sau, în mod repetat, una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (3) din prezentul cod;

c) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. c), se aplică condamnatului care săvârșește pentru prima dată una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (1) sau, în mod repetat, una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (2) și (3) din prezentul cod, precum și celor care au comis abateri pe timpul acordării dreptului la întrevederi;

d) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. d), se aplică condamnatului care beneficiază de dreptul de a se deplasa fără escortă sau însoțire și care săvârșește pentru prima dată una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (1) sau, în mod repetat, una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (2) și (3) din prezentul cod;

e) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. e), se aplică condamnatului care săvârșește pentru prima dată una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (1) sau, în mod repetat, una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (2) din prezentul cod, precum și celor care manifestă o evidentă agresivitate sau violență ori când acestea afectează în mod grav conviețuirea normală din locul de deținere, precum și siguranța acestuia. Aplicarea sancțiunii izolării disciplinare minorului se dispune doar ca o măsură de excepție, dacă acesta a comis repetat, cu intenție, fapte care constituie abateri prevăzute la art. 245 alin. (1) și care sînt de natură să aducă atingere semnificativă ordinii sau siguranței penitenciarului, vieții sau sănătății proprii sau a altor persoane;

f) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. f), se aplică condamnatului care săvârșește pentru prima dată una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (1) sau, în mod repetat, una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (2) din prezentul cod;

g) sancțiunea prevăzută de art. 246 alin. (1) lit. g), se aplică condamnatului care săvârșește, în mod repetat, una dintre abaterile prevăzute la art. 245 alin. (1) din prezentul cod sau a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea unei infracțiuni intenționate în timpul executării pedepsei privative de libertate.”.

53. Articolul 247:

alineatul (4) se exclude;

la alineatul (6), în final se completează cu textul „, , iar în cazul sancțiunii prevăzute de art. 246 alin. (1) lit. g) ca urmare a recunoașterii condamnatului vinovat de săvîrșirea infracțiunii aceasta se aplică în cel mult 10 zile de la data parvenirii în penitenciar a hotărîrii definitive a instanței de judecată”;

se completează cu un nou alineat, (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Condamnatul cărui i-au fost aplicate sancțiunile prevăzute de art. 246 alin. (1), lit. f) și g) al prezentului cod, execută pedeapsa în regimul stabilit și nu poate fi transferat în regimul comun sau în regimul de resocializare pînă la ridicarea sau stingerea sancțiunii disciplinare.”;

alineatul (10) va avea următorul cuprins:

„(10) Sancțiunea sub formă de izolare disciplinară se execută în conformitate cu Statutul executării pedepsei de către condamnați. Condamnatului

izolat disciplinar îi sînt interzise întrevederile, cu excepția vizitelor apărătorului, persoanelor cu calități oficiale prevăzute de art. 181 alin. (1) al prezentului cod sau ale reprezentanților diplomatici, convorbirile telefonice, procurarea produselor alimentare, primirea coletelor, pachetelor cu provizii și banderolelor. Totodată, el beneficiază de plimbări zilnice cu durata de o oră.”;

se completează cu un nou alineat, (11), cu următorul cuprins:

„(11) Punerea în aplicare a sancțiunii sub formă de izolare disciplinară se efectuează doar după examenul medical al condamnatului și stabilirea faptului că executarea acestei sancțiuni nu va afecta sănătatea fizică sau psihică a condamnatului. Condamnații izolați disciplinar sînt examinați zilnic de medicul de la locul de detenție, iar la propunerea medicului executarea acestei sancțiuni poate fi întreruptă din motive de sănătate a condamnatului, pînă la însănătoșirea acestuia.”.

54. Articolul 248 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 248.** Stingerea sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare se sting, dacă în decursul unui an de la data executării ultimei sancțiuni disciplinare condamnatului nu i se aplică o nouă sancțiune, iar condamnatul este considerat ca nefiind sancționat.

(2) Sancțiunea disciplinară sub formă de transfer în regim inițial se stinge la expirarea unui an de la data aplicării sancțiunii, iar în cazul comiterii unei alte încălcări sancționate de către șeful penitenciarului – la expirarea unui an de la data aplicării ultimei sancțiuni disciplinare.

(3) Sancțiunea disciplinară stinsă nu produce efecte juridice pentru condamnat.”.

55. Se completează cu un nou articol, 248¹, cu următorul cuprins:

„**Articolul 248¹.** Plîngerea împotriva deciziei cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare

(1) Împotriva deciziei șefului penitenciarului, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată, prin intermediul administrației instituției penitenciare, poate face plîngere la judecătorul de instrucție, în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea ei.

(2) Plîngerea împotriva deciziei privind aplicarea sancțiunii disciplinare se examinează în conformitate cu prevederile art. 471 alin. (3) și art. 473 al Codului de procedură penală. Plîngerea depusă nu suspendă executarea sancțiunii disciplinare, cu excepția izolării disciplinare.”.

56. Articolul 249:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În regim inițial, condamnații se află timp de pînă la o lună din ziua intrării în penitenciar. Condamnații care execută pedeapsa în regim inițial:

a) sînt în drept de a se deplasa liber, în intervalul de timp de la deșteptare pînă la stingere, pe teritoriul penitenciarului în limitele sectorului de detenție;

b) sînt în drept de a avea asupra lor și de a utiliza obiecte de valoare și bani.”;

la alineatul (4), cuvintele „separat pe teritoriul penitenciarului sau în apropierea lui” se substituie cu cuvintele „din apropierea penitenciarului”.

57. La articolul 250 alineatul (2), cuvintele „timp de 6 luni” se substituie cu cuvintele „timp de pînă la 3 luni”. , iar cuvintele „ , însă nu mai mult de o treime din durata pedepsei” se exclud.

58. La articolul 251 alineatul (2), cuvintele „timp de 9 luni” se substituie cu cuvintele „timp de pînă la 6 luni”.

59. La articolul 253, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Condamnații minori pot beneficia:

a) în regim inițial – de o întrevvedere de scurtă durată o dată în lună și de o întrevvedere de lungă durată o dată în trimestru;

b) în regim comun – de o întrevvedere de scurtă durată o dată în săptămîină și de o întrevvedere de lungă durată o dată în două luni;

c) în regim de resocializare – de o întrevvedere de scurtă durată o dată în săptămîină cu dreptul de a se deplasa în afara penitenciarului cu însoțirea reprezentanților săi legali și la o întrevvedere de lungă durată o dată în două luni, cu dreptul de a locui împreună cu familia într-un spațiu locativ separat pe teritoriul penitenciarului sau în apropierea lui;

d) indiferent de regimul în care se deține – de dreptul la două convorbiri telefonice săptămînal, cu o durată de 20 minute, cu o rudă sau cu o altă persoană la alegerea lui.”.

60. Articolul 254 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 254.** Transformarea condamnaților într-un alt penitenciar

„(1) La împlinirea vârstei de 18 ani, comisia înființată în penitenciar în componența enunțată la art.219 din prezentul cod hotărăște asupra oportunității executării în continuare a pedepsei de către condamnat în penitenciarul pentru minori, pînă la atingerea vârstei de 23 ani.

(2) În temeiul hotărîrii comisiei, administrația penitenciarului adresează instanței de judecată un demers privind transferarea condamnatului într-un alt penitenciar sau lăsarea lui în același penitenciar.

(3) Asupra condamnatului care a împlinit vârsta de 18 ani și care a fost lăsat în penitenciarul pentru minori se extind drepturile și obligațiile, regimul, condițiile de muncă, normele alimentare, de asigurare materială, ale condițiilor de trai și de asistență medico-sanitară stabilite pentru condamnații minori.

(4) Condamnatul major care a fost lăsat în penitenciarul pentru minori și care a împlinit vârsta de 23 de ani este transferat pentru executarea pedepsei de mai departe în penitenciarul de tip semiînchis la condiții comune de deținere, în baza deciziei directorului general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare.”.

61. La articolul 255 alineatul (4), propoziția a doua se exclude.

62. Capitolul XXIII va avea următorul cuprins:

„ Capitolul XXIII DETENȚIUNEA PE VIAȚĂ

Articolul 257. Dispoziții generale

(1) Detențiunea pe viață constă în izolarea condamnaților de ceilalți condamnați, într-un sector specializat al penitenciarelor de tip închis, în condițiile stabilite de prezentul cod și de Statutul executării pedepsei de către condamnați, cu particularitățile stabilite în prezentul capitol.

(2) Pedepsa detențiunii pe viață se execută în trei regimuri de deținere: inițial, comun și înlesnit.

(3) Condamnații la detențiune pe viață, pe parcursul executării pedepsei, poartă haine de model stabilit. În cazurile când condamnatul urmează a ieși din instituția penitenciară, în legătură cu transfer sau escortare în altă instituție penitenciară, în instanța de judecată ori în alte cazuri prevăzute de legislație, acestuia trebuie să i se permită să poarte îmbrăcămintea sa personală sau alte haine care nu atrag atenția.

Articolul 257¹. Condițiile executării pedepsei detențiunii pe viață

(1) Condamnații execută pedeapsa detențiunii pe viață în încăperi izolate, sub o permanentă supraveghere vizuală și/sau electronică. La solicitarea condamnatului sau în alte situații necesare la apariția pericolului pentru securitatea personală a condamnatului sau în scopul prevenirii unor noi infracțiuni ori conform indicațiilor medicale, prin decizia motivată a șefului penitenciarului acesta poate fi deținut în celulă de unul singur.

(2) În regim inițial, condamnații se află timp de 10 ani din ziua intrării în penitenciar. În funcție de personalitatea, comportamentul condamnatului și gradul de pericol posibil din partea acestuia, termenul stabilit de 10 ani pentru transferarea condamnatului în regim comun poate fi redus prin decizia directorului general al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, luată în temeiul hotărârii comisiei înființate în penitenciar în componența enunțată la art.219 din prezentul cod.

Condamnații:

- a) sînt repartizați în încăperi izolate cu cel mult 2 locuri;
- b) pot fi antrenați la munci care nu necesită ieșirea din camerele de detenție;
- c) beneficiază de dreptul la plimbări zilnice cu o durată de pînă la 2 ore, care se desfășoară într-un loc special amenajat. Durata se stabilește de administrația locului de detenție, în funcție de programul zilnic, condițiile meteorologice, de limita completării și de alte circumstanțe relevante. Plimbările condamnaților la detențiune pe viață se efectuează sub supraveghere permanentă.

(3) În regim comun condamnații:

- a) sînt repartizați în încăperi izolate cu cel mult 4 locuri;

b) pot fi antrenați la munci care nu necesită ieșire din sectorul de deținere sau atelierele special amenajate în acest scop și cu condiția asigurării supravegherii permanente, în funcție de existența locurilor de muncă și condițiile detenției;

c) în condițiile prevăzute la alin. (2) lit. c) beneficiază de dreptul la plimbări zilnice de până la 3 ore;

d) au dreptul la întreprinderi de lungă durată, în condițiile stabilite pentru persoanele condamnate.

(4) Transferul condamnatului pe viață din regimul comun în regim înlesnit se efectuează la momentul executării efective a termenului pedepsei, care îi dă posibilitatea solicitării liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen în condițiile alin. (5) art. 91 Cod penal. În regim înlesnit, suplimentar la prevederile alin.(3) al prezentului articol, condamnații pot avea întâlniri nelimitate cu colaboratorii serviciului de probațiune, care își desfășoară activitatea în raza teritorială a dislocării instituției penitenciare și beneficiază de dreptul la o întreprindere de lungă durată pe trimestru, în condițiile alin.(3) al prezentului articol cu o durată de până la 48 de ore.

(5) În cazul în care condamnatul transferat în regim comun sau în regim înlesnit, încalcă regimul de deținere, el poate fi transferat în regim inițial sau, după caz, comun în condițiile prevăzute de secțiunea a 5-a a capitolului XXII al prezentului cod.”.

63. La articolul 267, alineatul (2) se completează cu următorul text: „, dar nu mai devreme de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărîrii. În cazul refuzului liberării condiționate a condamnatului la detențiune pe viață adresarea repetată a demersului poate avea loc nu mai devreme decît peste 3 ani de la data adoptării hotărîrii de refuz a instanței.”.

64. La articolul 275, alineatul (1) se completează cu o nouă literă, h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) respectării condițiilor probațiunii și expirării perioadei probațiunii;”.

65. La articolul 279 alineatul (1), cuvintele „,telegrafic ori pe o altă cale,” se exclud.

66. La articolul 281 alineatul (1), cuvintele „privind protecția de stat a părții vătămate, a martorilor și a altor persoane care acordă ajutor în procesul penal” se substituie cu cuvintele „cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal”.

67. Articolul 283:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care persoanele condamnate nu dispun de mijloace bănești la punerea în libertate și au domiciliul în Republica Moldova,

administrația penitenciarului va asigura acestora contravaloarea biletului pentru deplasare pînă la domiciliu sau reședința acestuia.”;

se completează cu un nou alineat, (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Persoanele care au executat pedeapsa închisorii, la eliberarea din locurile de detenție beneficiază de o indemnizație unică, în condițiile prevăzute de lege. Indemnizația unică se acordă doar la prima eliberare din locurile de detenție.”;

la alineatul (3), în final se completează cu cuvintele „, , dacă acesta este situat pe teritoriul Republicii Moldova”.

68. La articolul 304 alineatul (3), cuvîntul „judiciare” se exclude.

69. Articolul 306:

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Preveniții au dreptul la întreveneri de lungă durată, în condițiile stabilite pentru persoanele condamnate, care se acordă pe o durată de pînă la 24 de ore.”;

alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Preveniților li se aplică sancțiuni disciplinare, ținîndu-se cont de durata arestării preventive. Preveniții pot fi plasați în izolatorul disciplinar pe cel mult 10 zile.”;

se completează cu un nou alineat, (7), cu următorul cuprins:

„(7) Dispozițiile alin. (6) al prezentului articol nu se aplică preveniților minori, femeilor gravide. sau celor care îngrijesc copiii în vîrstă de pînă la 3 ani.”.

70. Articolul 316 va avea următorul cuprins:

„Articolul 316. Executarea sancțiunii privării de dreptul de a desfășura o anumită activitate, privarea de dreptul de a deține anumite funcții și privarea de dreptul special

(1) Sancțiunea privării de dreptul de a desfășura o anumită activitate, privarea de dreptul de a deține anumite funcții se execută în condițiile capitolului XIX al prezentului cod.

(2) Executarea sancțiunii privării de dreptul de a conduce vehicule și privării de dreptul de a deține armă și de portarmă se asigură de către organele de poliție în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul.

(3) Instanța de judecată trimite hotărîrea privind privarea de drepturile prevăzute la alin. (2) și dispoziția de executare organului de poliție în a cărui rază teritorială își are domiciliul contravenientul.

(4) Organul de poliție, în termen de 5 zile, informează instanța de judecată despre executarea hotărîrii.”.

71. La articolul 322 litera a), cifra „2013” se substituie cu cifra „2020”.

Art. IV. – La articolul 37 din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 3–6, art. 15), cu modificările și completările ulterioare, alineatul (2) se modifică și se completează după cum urmează:

se completează cu o propoziție cu următorul cuprins:

„In cazul contravenientului care nu este angajat în câmpul muncii, antrenat în activități de bază sau de studii la solicitarea sau acordul său pedeapsa poate fi executată și pînă la 8 ore pe zi.”;

la alineatul (8), cuvintele „rămînerii definitive” se substituie cu cuvintele „luării la evidență a contravenientului și punerii în executare”.

Art. V. – Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi.

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ
la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea
unor acte legislative

Numele inițiatorului și a autorului, precum și a participanților la elaborarea proiectului

Ministerul Justiției, în colaborare cu Departamentul Instituțiilor Penitenciare a elaborat proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative (*Codul penal, Codul de procedură penală, Codul de executare, Codul contravențional*). Proiectul de lege a fost elaborat întru executarea Planului de activitate a Ministerului Justiției.

Argumentarea necesității de reglementare

Reforma procedurii de punere în executare a pedepselor penale rezultă din prevederile Legii nr. 231 din 25.11.2011 privind aprobarea Strategiei de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011-2016, Planului de acțiuni pentru implementarea Strategiei de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011 - 2016, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 6 din 16 februarie 2012 și a Planului de acțiuni al Guvernului pentru anii 2012-2015 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 289 din 07.05.2012, care stabilesc o serie de acțiuni consistente la capitolul reforma justiției și edificarea statului de drept.

La elaborarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative s-a ținut cont de recomandările Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, printre care: - Recomandarea 914 (1981), cu privire la politicile penale a statelor membre ale Consiliului, ce recomandă instituirea căilor de „înlocuire, pe cât e posibil, a pedepsei închisorii de scurtă durată cu alte măsuri care au aceeași eficiență”; - Recomandarea nr.R-22 (2000) referitoare la implementarea Regulilor Europene privind măsurile și sancțiunile comunitare, considerându-se că aceste măsuri și sancțiuni reprezintă mijloace importante de luptă împotriva criminalității și că ele evită efectele negative ale închisorii, - Rezoluția nr.76 privind „Alternative la pedeapsa închisorii”, prin care guvernelor statelor membre li s-a cerut să caute noi posibilități de introducere a variantelor noi alternative la închisoare, cu luarea în considerare, în mod special, a implicării comunității în procesul de resocializare a infractorilor.

Modificările la Codul penal, Codul de procedură penală, Codul de executare, Codul contravențional au fost efectuate, reieșind din politica statului care urmărește vectorul european, precum și din necesitatea armonizării legislației naționale cu cea comunitară.

Astfel, completarea articolului 64 cu alineatul (3¹) prin care condamnatului i se oferă dreptul achitării a 50% din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 72 ore din momentul stabilirii ei considerându-se că sancțiunea amenzii este executată integral, rezultă din practica existentă la executarea sancțiunilor contravenționale în formă de amendă, care atestă rezultate pozitive la executarea amenzii stabilite conform Codului Contravențional. De asemenea menționăm că, prin Raportul din 06 septembrie 2010 Privind propuneri de completare ori modificare a unor acte normative referitor la probațiune și chestiuni de executare a pedepsei, grupul de lucru, compus din judecători și procurori în cadrul primului seminar cu Tema „Cele mai bune practici de alternative la detenție în Europa”, cu studierea în principal al practicilor existente în Germania, a propus (recomandat) modificarea articolului 64 din codul penal prin instituirea unei norme care va reglementa dreptul condamnatului la achitarea a 50% din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 72 ore. Reducerea achitării amenzii penale, prezintă unele *avantaje* cum ar fi: - este **usor adaptabila**, - este **reparabila** fara dificultati, - este mai **usor de suportat**. Asemenea practici sunt prevăzute în legislația Germaniei, Lituaniei, Suediei:

În scopul asigurării controlului măsurilor de supraveghere și a obligațiilor, care conform Codului penal vor putea fi dispuse în cazurile condamnării persoanei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, (art.90 CP), ori în cazurile liberării condiționate înainte de termen (art.91 CP), articolul 92 a fost completat cu alineatul (1¹), iar alineatul (2) a fost expus în redacție nouă.

Modificările la Codul de procedură penală vin să uniformizeze prevederile dispozițiilor Codului de procedură penală și Codului de executare referitoare la procedura prejudiciară

obligatorie, înainte ca instanța de judecată să se expună asupra chestiunilor prevăzute de art. 169 alin. (1), pct. 1) și 2) CPP. Aceste modificări fac claritate, că o eventuală adresare în judecată pentru aplicarea art. 91 și 92 Cod penal nu va putea fi înaintată fără o examinare prealabilă a candidatului la comisia penitenciarului.

Modificările operate la capitolul XV „Dispoziții generale” din Codul de executare au fost generate de necesitatea completării principiilor legislației execuțional-penale cu două articole noi 167¹ și 167². Acestea au drept scop stabilirea expresă a obligațiilor pozitive ale statului care rezultă din dispozițiile art. 3 și 14 CEDO. Principiile respective au o aplicabilitate distinctă în raport cu persoanele condamnate la privațiune de libertate, chiar dacă principiile generale de care este guvernat Codul de executare, sunt reglementate de Capitolul I al acestuia. Această completare rezultă din particularitățile punerii în executare anume a pedepsei închisorii, deoarece pe de o parte se urmărește interesul general al societății de a nu pune în pericol sănătatea publică, iar pe de altă parte are drept scop asigurarea tratamentului continuu. La caz concert, este situația bolilor contagioase (tuberculoza), atunci când persoanele condamnate ce suferă de aceste boli, sunt supuse anumitor restricții în raport cu alte persoane condamnate, referitor la întreprinderile de lungă durată sau deplasările de scurtă durată în afara penitenciarului.

O serie de modificări din Codul de executare vizează instituția aplicării pedepselor neprivative de libertate, așa ca retragerea gradului militar sau special, a titlului special, a gradului de calificare (clasificare) sau a distincțiilor de stat sau munca neremunerată, precum și executarea sancțiunii contravenționale privării de dreptul special (articolele 188, 190, 316 ș.a). Aceste modificări urmăresc determinarea exactă a modului de punere în executare a acestor categorii de sancțiuni, precum și simplificarea procedurilor respective, întrucât punerea în aplicare a acestora ține de competența altor organe decât organele de probațiune. De ex.: privarea de dreptul de a conduce vehicule și privării de dreptul de a detine armă și de portarmă se asigură de către organele de poliție, de aceea considerăm că ele urmează a fi puse în executare de către aceste organe, iar retragerea gradelor militare sau speciale de către organele abilitate cu acest drept.

Un alt aspect, la acest compartiment, presupune oferirea posibilității persoanelor condamnate la muncă neremunerată în folosul comunității, care nu sunt antrenate în activități de bază sau de studii, de a executa această sancțiune până la 8 ore pe zi, urmărindu-se scopul reabilitării lor într-un termen mai scurt. Totodată aceasta va avea loc doar la solicitarea sau cu acordul persoanei respective.

Referitor la Capitolul XXII, modificările unor articole au fost generate de necesitatea precizării unor aspecte și excluderea unor deficiențe existente în practica punerii în executare a pedepsei închisorii, cum sunt modificările la articolele 195, 198, 200, 201, 204, 206, 208 ș.a.

Un element novator la acest compartiment a fost reglementarea expresă că, la stabilirea penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa închisorii se va lua în considerare aflarea acestuia cât mai aproape de domiciliul condamnatului. Această completare rezultă, inclusiv, din prevederile pct. 17.1 al Recomandării REC (2006)2 cu privire la Regulile penitenciare europene.

În același sens, dispozițiile Codului de executare s-au completat cu prevederi noi care se referă la modul care ar garanta siguranța în instituțiile penitenciare (articolele 210 alin. (2), 221¹, 221², 223¹ ș.a.). La momentul actual legislația execuțional-penală, conține prevederi vagi referitoare la cazurile de efectuare a perchezițiilor deținuților și controlul persoanelor care au acces în instituțiile penitenciare. Astfel, se propune completarea cu articole noi care să stabilească expres acțiunile îndreptate spre asigurarea regimului în penitenciare, cum sunt percheziția condamnatilor sau controlul de specialitate la intrarea în locurile de detenție.

În particular, se propune reglementarea percheziției asupra cavităților corporale, în scopul prevenirii introducerii în penitenciar a obiectelor interzise, ținându-se cont de recomandările internaționale în domeniu, conform cărora aceasta urmează a fi efectuată de către personalul medical – pct. 54.7 al Recomandării REC (2006)2 și pct. 72 al Recomandării REC (98)7.

Modificarea a urmărit stabilirea unui cadru legal de asigurare a securității instituțiilor

penitenciare, deoarece persistă problema introducerii în penitenciare a telefoanelor mobile și altor mijloace de comunicare la distanță, cartelelor SIM și altor dispozitive de acest fel. Deținuții folosesc telefoanele mobile nu doar pentru a păstra legătura cu prietenii și familia, dar și pentru efectuarea unor activități economice și informatice clandestine, de intimidări a participanților la procesul penal, de organizare de distrugerii sau de revolte în penitenciar, de evadări, de punere în pericol de viață omenești etc.

De asemenea, a fost precizat compartimentul care se referă la transferul și escortarea condamnatilor, în special ce ține de izolatoarele de urmărire penală (art. 198 și 199), întrucât practica de fiecare zi, indică la un număr sporit de transferuri a persoanelor condamnate în cazurile mai puțin justificate. Deseori este solicitat transferul condamnatului la izolatorul de urmărire penală, pentru participarea lui la examinarea altor cazuri, decât pentru care execută pedeapsa și care nu se referă la infracțiuni săvârșite de către acesta. Condamnatul este transferat într-un regim și condiții mai severe decât cele în care execută pedeapsa, rezultând din aceasta, transferul sau lăsarea condamnatului în izolatorul de urmărire penală trebuie să fie justificată. Astfel, în legătură cu necesitatea efectuării unor acte procedurale cu privire la o infracțiune săvârșită de condamnat, aceasta urmează a avea loc în baza mandatului de arest și încheierii respective a instanței de judecată, iar în alte cazuri, când transferul se impune din alte raționamente, de exemplu când este necesară participarea lui la un caz despre o infracțiune săvârșită de o altă persoană, aceasta urmând a avea loc cu consimțământul său. Prin aceasta condamnatul acceptă deținerea sa în condiții mai rigide și anumite restricții care rezultă din deținerea sa în izolatorul de urmărire penală.

Modificările propuse la articolele 211 și 213 au fost generate de necesitatea precizării condițiilor în care condamnații beneficiază de drepturile prevăzute de aceste norme, categoriilor de persoane cu care pot avea loc întrevederile condamnaților.

Concomitent, posibilitatea acordării drepturilor prevăzute de articolele 216 și 217, urmează a avea loc după o evaluare prealabilă și conform recomandărilor psihologului.

Modificările la compartimentul condițiile de detenție și asistența medicală au fost propuse urmare a recomandărilor expuse de către Comitetul european pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante în cadrul rapoartelor sale de evaluare. Astfel, referitor la cazare (art. 225) s-a stabilit necesitatea ca pe viitor cazurile de reamenajare sau construire a unor spații noi de cazare să răspundă recomandărilor organismelor internaționale. De asemenea au fost ajustate dispozițiile referitoare la îmbrăcăminte și alimentarea condamnaților.

În ce privește asistența medicală, normele respective au fost completate cu prevederi privind dreptul condamnatului de a beneficia de asistență medicală gratuită în conformitate cu legislația în vigoare în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală.

Concomitent, conform recomandărilor menționate, a fost instituită obligația de confidențialitate și intimitate a examenului medical. În acest sens, participarea la examinările respective a altui personal decât cel medical, urmând a avea loc, doar pentru motive de securitate și doar la solicitarea expresă a medicului.

În același sens a fost precizată și obligația de raportare a cazurilor de constatare a urmelor de violență sau când sunt acuzate violențe de către condamnat, stabilindu-se termenul de 24 de ore în care șeful instituției penitenciare trebuie să informeze procurorul.

O completare cu un articol nou (236¹) se propune pentru asigurarea posibilității instituțiilor penitenciare de a recupera pagubele care au fost provocate intenționat de către persoanele private de libertate, în legătură cu prejudiciile cauzate din vina lor în cazurile de distrugere a bunurilor penitenciarului, automutilări etc.

Dispozițiile referitoare la educația condamnaților au fost propuse în scopul detalierii acestui domeniu care are o implicație deosebită în procesul de reintegrare socială și corectare a comportamentului persoanelor condamnate, stabilirea activităților ce urmează a fi desfășurate în acest sens de administrația penitenciarelor.

Un aspect aparte a propunerilor înaintate în proiect se referă la Secțiunea a 5-a a

capitolului XIII referitor la măsurile de stimulare și sancțiunile disciplinare aplicate condamnaților. Propunerile înaintate prezintă unele elemente de noutate față de actuala reglementare. Aceasta s-a realizat în scopul clarificării instituției abaterilor disciplinare și procedurilor de aplicare a stimulărilor și sancțiunilor disciplinare condamnaților, astfel încât să fie reglementat clar modul și tipurile de sancțiuni ce pot fi aplicate, în funcție de gravitatea abaterii disciplinare. Într-un final, aceasta va contribui la individualizarea exactă a răspunderii disciplinare și va exclude cazurile când pentru abateri similare, într-un caz ar putea fi aplicată cea mai lejeră sancțiune, iar în alt caz dimpotrivă. Inclusiv, recomandările internaționale cu privire la acest compartiment stabilesc că legislația națională trebuie să stabilească care acțiuni sau inacțiuni ale deținuților vor constitui abateri disciplinare, tipul și durata sancțiunilor care pot fi impuse (pct. 57.2 al Recomandării REC (2006)2).

Astfel, abaterile disciplinare sunt reglementate în raport cu obligațiile și interdicțiile specifice pentru persoanele care execută pedeapsa cu închisoarea.

În acest sens, încălcarea unor sau, după caz, altor obligații și interdicții, în funcție de importanța acestora pentru securitatea și ordinea locului de detenție, va genera aplicarea unei sancțiuni disciplinare corespunzătoare gravității abaterii. În așa mod, au fost instituite 3 categorii de abateri disciplinare: deosebit de grave, grave și ușoare, în cazul acestor din urmă, când se săvârșesc pentru prima dată existând și posibilitatea de a nu fi aplicată o sancțiune disciplinară, ci să se limiteze la o convorbire educativă cu condamnatul.

De asemenea au fost modificate unele dintre sancțiunile disciplinare existente și introduse altele noi, care să aibă un impact pozitiv în schimbarea comportamentului condamnaților și să-i motiveze la respectarea ordinii interioare în penitenciare. Ținând cont de situația unor categorii de condamnați, au fost stabilite anumite limitări în aplicarea unor categorii de sancțiuni disciplinare, astfel în cazul minorilor izolarea disciplinară a fost redusă până la 3 zile, iar în cazul femeilor gravide și celor ce au în grijă copii până la 3 ani nu se vor aplica unele din sancțiunile stabilite, ținând cont de situația în care se află acestea.

Pentru a exclude interpretările ambigue referitoare la rolul medicului în aplicarea izolării disciplinare, acțiunile personalului medical, care la momentul actual prezintă un raport medical pozitiv care permite aplicarea acestei sancțiuni, au fost expuse într-o nouă redacție. În acest sens, medicii urmează doar să efectueze un examen medical pentru a determina starea de sănătate a condamnatului. De asemenea, se stabilește obligația examinării zilnice a acestor condamnați și posibilitatea înaintării propunerilor în vederea întreruperii executării sancțiunii din motive de sănătate.

O altă precizare propusă la acest compartiment se referă la modul de contestare a deciziilor de sancționare disciplinară. Aceasta a fost adusă în concordanță cu prevederile art. 6 CEDO, care garantează accesul la justiție, precum și dispozițiilor art. 473 CPP și pentru excluderea practicilor existente, când plângerile persoanelor condamnate adresate instanței de judecată sunt remise de către aceasta pentru soluționare Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

Stabilirea termenelor restrânse de adresare cu o plângere în contestarea sancțiunii disciplinare, cât și de soluționare a acesteia este dictată de necesitatea adoptării hotărârii în termene proximale, în scopul asigurării efectelor ce țin de executarea sancțiunii izolării disciplinare, iar pe de altă parte să nu admită contestarea deciziilor de sancționare după expirarea unui termen îndelungat.

Modificările efectuate la articolele 249-251 din Codul de executare, au vizat reducerea termenului de deținere în regimul inițial, deoarece practica existentă a evidențiat că evaluarea persoanei condamnate, verificarea aptitudinilor și abilităților acesteia se efectuează în termene mai reduse decât cele în vigoare la moment. Astfel, se va interveni mai eficient în planificarea executării pedepsei în condițiile regimului comun.

La fel, ținând cont de atenția organismelor internaționale acordată respectării drepturilor minorilor, a fost îmbunătățită situația lor în procesul executării pedepsei cu închisoarea, prin suplینirea drepturilor de care beneficiază, întru păstrarea contactului acestora cu rudele lor și diminuarea consecințelor privării de libertate.

Totodata, au fost făcute precizările de rigoare referitor la modul de executare a pedepsei în penitenciarele pentru minori, stabilindu-se modul de lăsare a minorilor în această categorie de penitenciare până la vârsta de 23 de ani, precum și procedurile de transfer a acestor condamnați în alte penitenciare.

Stabilirea termenului de 6 luni pentru adresare repetată cu demers la aplicarea articolelor 91 sau 92 Cod penal, în cazul respingerii demersului inițial, este necesară pentru ca instanța să poată aprecia dacă condamnatul în perioada vizată s-a corectat și întrunește condițiile stabilite de aceste norme.

Executarea pedepselor privative de libertate, inclusiv a detențiunii pe viață este activitatea prin care se contribuie la schimbarea comportamentală a condamnatului, prin care să le permită acestora integrarea ulterioară în comunitate, întrucât chiar și în condițiile acestei pedepse, persoanele au cel puțin o șansă, *conform art. 91 al Codului penal*, ca după executarea pedepsei timp de 30 de ani să aibă posibilitatea de a solicita liberarea sa condiționată înainte de termen.

Pe de altă parte, necesitatea modificării Capitolului XXIII, rezidă în faptul că, la momentul actual, deși Codul de executare stabilește două regimuri de executare a pedepsei cu detențiune pe viață: inițial și comun, totuși legislația la acest compartiment este vagă.

Astfel, articolul 257 al Codului de executare nu stabilește careva diferențieri în modul de executare a acestei pedepse, pe de o parte în regim inițial, iar pe de altă parte în regim comun.

La momentul actual, condițiile pentru detenția în cele două regimuri sunt identice, în pofida faptului că în celelalte cazuri de pedeapsă privativă de libertate, executarea pedepselor și structurarea regimurilor are un caracter care evoluează de la unul mai sever, către unul mai lejer.

Astfel, în proiectul de lege respectiv s-a propus, ca și în cazul deținuților pe viață, să fie adaptat un astfel de model, bineînțeles că reieșind din particularitățile executării acestei pedepse și gradului de pericolozitate a persoanei condamnatului și din categoriile de infracțiuni pentru care poate fi aplicată o astfel de pedeapsă.

În acest sens, s-a propus expunerea într-o redacție nouă a Capitolului XXIII „Detențiunea pe viață” prin introducerea a două articole: *Dispozițiile generale și Condițiile executării pedepsei detențiunii pe viață*.

În această ordine de idei, s-a propus constituirea a trei regimuri cu referire la deținuții pe viață: inițial, comun și înlesnit, care se diferențiază unul de celălalt prin modul și condițiile în care se execută pedeapsa, modul de antrenare la munci și posibilitatea de a avea întrevederi de lungă durată, totuși, ținând cont de particularitățile acestor deținuți, cu unele deosebiri față de alte persoane condamnate la privațiune de libertate.

Propunerile înaintate sunt conforme și dispozițiilor actelor internaționale cu privire la procedura punerii în executare a pedepselor penale, care menționează despre necesitatea reintegrării sociale a persoanelor private de libertate, menținerii legăturii acestora cu lumea exterioară și crearea posibilității implicării acestora în activități de muncă.

De altfel, conform prevederilor Rezoluției nr. R(76) 2 despre modul de comportare cu condamnații la termene lungi de privare de libertate, adoptate la 17 februarie 1976 la a 254-a reuniune a Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei, și anume în pct. 11 al acesteia se menționează că *se recomandă Guvernelor statelor – membre de a adapta la deținuții pe viață aceleași principii, care se aplică la condamnații la privare de libertate pe termen lung*, iar conform pct. 15: *de a întreprinde toate măsurile posibile pentru a garanta o înțelegere mai profundă a problemelor specifice ale condamnaților la detențiune pe viață, creând un climat social, care va îmbunătăți rehabilitarea acestora*.

Astfel, la modificarea respectivă, s-a ținut cont de o serie de documente internaționale în materie, precum: Ansamblul de reguli minime pentru tratamentul deținuților, Recomandarea 2006 (2) a Consiliului Europei privind Regulile penitenciare europene, Rezoluția nr. R(76) 2 despre modul de comportare cu condamnații la termene lungi de privare de libertate, precum și practica României, Estoniei, Letoniei și Federației Ruse

Propunerile la articolul 283 al Codului de executare ce se referă la indemnizația unică

acordată persoanelor care au executat pedeapsa închisorii sunt necesare pentru a exclude interpretarea eronată a faptului că aceste indemnizații se acordă la fiecare eliberare a persoanei din penitenciar. Or, scopul acestei măsuri de adaptare socială a condamnaților urmărește în primul rând excluderea posibilității de recidivă și nu o favoare a statului ca la fiecare eliberare a condamnatului să-i fie acordate beneficii financiare.

CEDO la data de 9 iulie 2013 (*dosarul Varnas versus Lituania*) a adoptat hotărârea prin care a constatat că, este contrar prevederilor articolului 8 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, interdicția pentru persoanele arestate preventive de a avea dreptul la întreveneri conjugale și drept discriminatoriu tratamentul diferit al persoanelor arestate în raport cu cele condamnate. Astfel, alineatul (4) din Codul de executare a fost expus în redacție nouă prin care preveniților li s-au acordat dreptul la întreveneri de lungă durată, în condițiile stabilite pentru persoanele condamnate, care se acordă pe o durată de până la 24 de ore.

În ce privește modificarea propusă la art. 322 Codul de executare, aceasta este condiționată de faptul că în conformitate cu Concepția reformării sistemului penitenciar, aprobată prin HG nr.738 din 29.06.2007, termenele de reconstrucție a penitenciarelor sunt prevăzute până în 2020.

Scopul și obiectivele urmărite prin adoptarea actului normativ

Punerea în executare a măsurilor preventive și pedepselor privative de libertate este acea activitate prin care organele sistemului penitenciar, contribuie la reabilitarea psihosocială, reintegrarea socială a persoanelor private de libertate, în vederea dezvoltării personalității lor, formării deprinderilor, schimbării comportamentale, care să le permită integrarea ulterioară în comunitate și, nu în ultimul rând, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

Această fază a procesului penal are o implicație nemijlocită în afectarea drepturilor, intereselor și libertăților persoanei. Statul, prin adoptarea unui cadru normativ în acest sens, este obligat să acorde garanții astfel încât toate intervențiile în drepturile persoanelor private de libertate să fie motivate din punct de vedere al interesului general al comunității. Acest segment este indisolubil legat de obligația statului de a asigura protecția și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și de a nu admite restrângerea acestora, cu excepția celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței locurilor de detenție.

Proiectul nominalizat urmărește realizarea obiectivelor și acțiunilor trasate în:

- Reforma procedurii de punere în executare a pedepselor penale, adoptată prin Legea nr. 231 din 25.11.2011 privind aprobarea Strategiei de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011-2016;

- Planul de acțiuni pentru implementarea Strategiei de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011 - 2016, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 6 din 16 februarie 2012;

- Planul de acțiuni al Guvernului pentru anii 2012-2015 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 289 din 07.05.2012, care stabilesc o serie de acțiuni consistente la capitolul reforma justiției și edificarea statului de drept

Fundamentarea economico-financiară

Nu implică cheltuieli financiare

Respectarea transparenței în procesul decizional

Proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative (*Codul penal, Codul de procedură penală, Codul de executare, Codul contravențional*.) a fost plasat pe pagina web a Ministerului Justiției, compartimentul *Transparența decizională*, directoriul *Proiecte de acte normative remise spre coordonare*.

Rezultatele expertizei juridice

Proiectul este compatibil cu prevederile actelor legislative și normative care reglementează domeniul în cauză și corespunde exigențelor tehnicii legislative.

Respectarea transparenței în procesul decizional

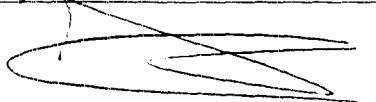
Proiectul de lege a fost plasat pe pagina web a Ministerului Justiției, compartimentul Transparența decizională, directoriul Proiecte de acte normative remise spre coordonare la data de 8 aprilie 2013.

Denumirea autorităților care au avizat proiectul de act normativ. Rezultatele avizării și al expertizelor efectuate

Proiectul a fost coordonat cu autoritățile interesate, precum și cu societatea civilă. Obiecțiile și propunerile autorităților au fost incluse în sinteza anexată la proiect care au fost luate în calcul la definitivarea proiectului.

Proiectul de lege a fost expediat Centrului Național Anticorupție pentru aprecierea nivelului coruptibilității. Obiecțiile și propunerile Centrului Național Anticorupție au fost incluse în sinteza anexată la proiect care au fost luate în calcul la definitivarea proiectului.

Ministru

Oleg EFRIM